

Miejsce uświęcenia

"Wierna i wielkoduszna dyspozycyjność kapłanów do wysłuchania spowiedzi, na wzór wielkich świętych historii, od św. Jana Marii Vianneya i św. Jana Bosco po św. Josemaríę Escrivá i św. Pio Pietrelciny, od św. Józefa Cafasso po św. Leopolda Mandićia, wskazuje nam wszystkim jak konfesjonał może być rzeczywistym „miejscem” uświęcenia".

12-04-2014

W dniu 28 marca 2014 r. w Auli Błogosławieństw w Watykanie Papież Franciszek przyjął 600 uczestników rocznego kursu forum wewnętrznego zorganizowanego przez Penitencjarię Apostolską. Od 25 lat dykasteria ta proponuje udział w kursie diakonom i niedawno wyświęconym kapłanom, aby pomóc w formacji dobrych spowiedników.

Spowiedź jako doświadczenie przebaczenia i miłosierdzia

Papież przypomniał, że „protagonistą posługi Pojednania jest Duch Święty. Przebaczenie, którego udziela Sakrament, jest nowym życiem przekazanym przez Pana Zmartwychwstałego poprzez swojego Ducha [...]. Dlatego Wy jesteście powołani, aby być zawsze «ludźmi Ducha Świętego», świadkami i głosicielami, radosnymi i mocnymi, zmartwychwstania Pana”.

Powiedział również kapłanom, że „potrzeba pracować dużo nad nami, nad naszym człowieczeństwem, aby nie być nigdy przeszkodą, ale pomagać zawsze zbliżeniu się do miłosierdzia i do przebaczenia. [...] Spowiedź nie jest trybunałem potępienia, ale doświadczeniem przebaczenia i miłosierdzia”.

Na koniec Papież Franciszek odniósł się do trudności, jakie często wiążą się ze spowiedzią. „Jest wiele powodów, zarówno historycznych, jak i duchowych. Pomimo to, my wiemy, że Pan zechciał uczynić ten niezmierny dar Kościołowi, ofiarując ochrzczonym pewność przebaczenia Ojca”.

„Dlatego - zakończył Papież - jest bardzo ważne, aby we wszystkich diecezjach i we wspólnotach parafialnych troszczyć się szczególnie o sprawowanie tego Sakramentu przebaczenia i

zbawienia. Byłoby dobrze, żeby w każdej parafii wierni wiedzieli kiedy mogą znaleźć dyspozycyjnych kapłanów: kiedy jest wierność, widać owoce”.

Konfesjonały mogą być rzeczywistym miejscem uświęcenia

Jak wskazuje nowe wydanie Dyrektorium o posłudze i życiu kapłanów (str. 102): „Nie możemy zapomnieć, że «wierna i wielkoduszna dyspozycyjność kapłanów do wysłuchania spowiedzi, na wzór wielkich świętych historii, od św. Jana Marii Vianneya i św. Jana Bosco po św. Josemaríę Escrivá i św. Pio Pietrelciny, od św. Józefa Cafasso po św. Leopolda Mandićia, wskazuje nam wszystkim jak konfesjonał może być rzeczywistym „miejscem uświęcenia»” (Benedykt XVI, słowa skierowane do uczestników kursu zorganizowanego przez

Penitencjarię Apostolską, 25 marca 2011 r.).

Odnowienie skruszonego serca w spowiedzi

Św. Josemaría, założyciel Opus Dei, z prawdziwą hojnością oddawał się tej służbie kapłańskiej. Wspominał, jak spowiadał tysiące dzieci z odległych dzielnic Madrytu. W artykule opublikowanym niedawno w czasopiśmie *Studia et Documenta* jest mowa o tym, jak w latach 30-tych św. Josemaría spędzał wiele godzin w konfesjonale posługując chorym w Patronacie Chorych, którego był kapelanem, a także ubogim, których różnorodnym potrzebom starano się zaradzić. Ponadto w niedziele spowiadał uczniów z wielu szkół położonych w pobliżu Patronatu, którzy w niedzielne poranki przychodzili na msze odprawiane dla nich w kościele.

Jego wielkie umiłowanie sakramentu pojednania jest widoczne również w jego pismach. „Naprzód! Niech się dzieje, co chce! Trzymaj się mocno ręki Pana i pamiętaj, że Bóg nigdy nie przegrywa bitew. Jeżeli kiedykolwiek oddalisz się od Niego, powrót z pokorą i zacznij od początku; bądź jak powracający syn marnotrawny, codziennie, nawet wielokrotnie w ciągu dwudziestu czterech godzin doby; układź swoje skruszone serce w spowiedzi, tym prawdziwym cudzie Miłości Bożej. W tym cudownym sakramencie Pan oczyszcza twoją duszę i napawa cię radością i siłą, byś nie osłabł w walce i niestrudzenie powracał do Boga, nawet gdyby wszystko zdawało ci się ciemnością” (*Przyjaciele Boga*, 214).

„Życie ludzkie jest w pewnym sensie ciągłym powracaniem do domu naszego Ojca. Powracaniem poprzez skruchę, poprzez owo nawrócenie serca, które zakłada pragnienie

przemiany, mocną decyzję poprawy życia i które w związku z tym przejawia się w uczynkach ofiary i oddania. Powracaniem do domu Ojca przez sakrament pojednania, w którym poprzez wyznanie grzechów przyoblekamy się w Chrystusa i stajemy się w ten sposób Jego braćmi, członkami Bożej rodziny” (*To Chrystus przechodzi*, 64).

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/miejsce-
uswiecenia/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/miejsce-uswiecenia/) (06-08-2025)